

Pași pierduți

Petrache Mariana

Inimile freamătă în flăcări de dor,
Răpuse de noapte și taina stelelor
Amurgul revarsă gene de lumină,
Iar sufletul harpei plânge-n în surdină,

Un foșnet tulbură imperiul tăcerii
În noapte-nfloresc semințele durerii,
Cad peste noi stele în ploi,
Se scutură liliacul mai apoi...

Între noi umbre stau să apară
Nu-mi pune pe umerii goi povară!
Flori albe la picioare îmi cad,
Trecând prin cetini verzi de brad.

Lanțuri se strâng și mă tem
Și toate par un jalnic refren,
Iar stele se aprind în tâmpla nopții,
Când punți se pierd în voia sortii,

Te caut în zborul spre astre,
Noapțile toate îmi par albastre
Stele să-mi fie sfântă sorginte,
Inima freamătă și nu minte.

Primește-mă în noaptea care vine
Și lasă-mă să-ți iau iubirea cu mine
Nu vezi ce puțin timp a mai rămas,
Ascultă-mi ruga măcar în ultimul ceas!